

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Landes Judit ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Dr. Gerencsér András Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 201. szeptember 19-én kelt 38.G.42.599/2016/25. számú ítélete ellen az alperes 26. számon benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú perköltségre is kiterjedően részben megváltoztatja, és az alperes 2016. május 30-i taggyűlésén hozott 4. és 5. számú határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet elutasítja;

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 20.000 (Húszezer) forint eljárási illetékből, és 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes a 2016. június 24-én indított keresetében az alperes 2016. május 30-ai taggyűlésén meghozott ..., és számú határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 2016. május 30-ai taggyűlésén hozott ..., ... és számú határozatokat, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 74.100 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-át és a 3:17. § (3) bekezdését. Megállapította, hogy a taggyűlési meghívó első napirendi pontjában foglalt – a 2015. évi beszámoló elfogadását tartalmazó – határozati javaslat nem volt kellő részletezettségű, míg az alperes a ... számú határozat tekintetében értékelhető ellenkérelmet egyébként sem terjesztett elő. Mindezek alapján a határozatot hatályon kívül helyezte.

Idézte a Ptk. 3:102. § (3) bekezdését. Megállapította, hogy az alperes társasági szerződésének és ... pontjai nem tértek el Ptk.-nak az elővásárlási jogot szabályozó diszpozitív rendelkezéseitől. A ... és határozatokkal érintett kérdések nem tartoznak a 3:4. § (3) bekezdés hatálya alá. Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperesnek a 3:102. § (3) bekezdésére történő hivatkozásával, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 4. és 5. számú határozatok az egyes tagok jogait hátrányosan érinthetik, a felperes jogát sérthetik, mert a helyzetét terhesebbé tennék. A Ptk. 3:167. §-a alapján a 4. számú határozat az elővásárlásra jogosultak köréből, az 5. számú határozat pedig a taggyűlésre tartozó szavazásból zárna ki a felperest, ezért valóban szóban jöhet a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének

alkalmazása.

Az elsőfokú bíróság a 2016. szeptember 5-én benyújtott keresetpontosításban írt újabb indokokat nem bírálta el, mert azt a felperes a jogszabályban írt 30 napos határidőn túl terjesztette elő.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetése téves. A és számú határozat nem ütközik a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe. Ez a rendelkezés a létesítő okirat módosításáról szóló XVII. fejezetben található, azonban a kisebbségvédelmi szabályokat a Ptk. következő fejezete tartalmazza, ezért az egyes tagok kifejezés nem a kisebbségben lévő tagra, hanem bármely tagra utalhat. A határozatok nem csak a kisebbségben lévő felperes jogait nem érintik hátrányosan, hanem az egyes tagok jogait sem sértik. A két határozat akkor érintené az egyes tagok jogait hátrányosan, ha más-más feltételek vonatkoznának a 13%-nyi szavazati joggal rendelkező felperesre, mint a társaság másik tagjára. A jelen ügy szempontjából nincs érdemi jelentősége, hogy a felperes a szavazatok kisebbségével rendelkezik, mert a felperes által hivatkozott rendelkezések nem kisebbségvédelmi szabályok. A tagokat ugyanolyan jogok és kötelezettségek illetik a két határozat tekintetében, így azok nem ütköznek a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe. A felperesnek a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés b) és f) pontjaira történő hivatkozása sem helytálló, mert a határozat meghozatalakor valamennyi tag részt vehetett volna a taggyűlésen, egyik taggal sem kellett szerződést kötni, továbbá egyik tag sem volt személyesen érdekelt a döntésben. A hatályos szabályozáshoz képest az f) pontban megjelenő személyes érdekelttség megjelenése teszi teljesebbé a Ptk. rendelkezéseit, mert ezzel minden olyan helyzet megragadható, amelyben a tag előre nem definiálható, nem specifikálható módon válik érdekeltté. A tag a jelen határozatoknál előre definiálható, specifikálható módon válik érintetté, így a felperes az f) pontra alaptalanul hivatkozik. A b) pont pedig azért nem alkalmazható, mert üzletrész átruházási szerződés az átruházó és a vevő között jön létre, és nem feltétele a taggyűlési határozat. Ha a többségi tulajdonos kívül álló személyre kívánja átruházni az üzletrészt, a felperes az egyetlen tag, aki szavazhatna, és hozzájárulására a jogügylet megkötéséhez nem szükséges. Ugyanez a helyzet, ha kisebbségben lévő felperes kívánná üzletrészt kívülálló személyre átruházni.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezésének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet teljes egészében bírálta felül.

A fellebbezés nagyobb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, azonban a másodfokú bíróság az érdemi döntéssel csak kisebb részben értett egyet.

Az elsőfokú bíróság a 3/2016. (V.30.) számú határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet a jogszabályoknak megfelelően bírálta el, amelynek indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, ezért a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján azokra csak visszautal. A fellebbezés folytán kiemeli, hogy – amint azt az elsőfokú bíróság is hangsúlyozta – az alperes erre a kereseti kérelemre értékelhető érdemi védekezést egyáltalán nem terjesztett elő. Fellebbezés a kereset teljes elutasítására irányult, azonban nem indokolta meg, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének ezt a rendelkezését milyen indokok miatt támadja.

A Ptk. 3:102. § (3) bekezdése abban az esetben alkalmazható, ha a társaság olyan tartalmú társasági szerződésmódosítást fogad el, amely a társaság tagjai közül azok egyikét kifejezetten hátrányosan érintené, vagy a helyzetét nehezebbé tenné. A jelen esetben az alperes a Ptk. diszpozitív szabályainak keretei között a ... és ... számú határozatával olyan döntést hozott, amely valamennyi tagot azonos módon érinti, mert ezáltal a tagok az üzletrészüket a többi tag, a társaság és a taggyűlés elővásárlási joga, illetve a társaság beleegyezése nélkül kívülálló személyekre szabadon átruházhatják. A határozatok valamennyi tag számára azonos lehetőségeket (jogokat és kötelezettségeket) keletkeztetnek, az pedig a tagok részesedésének arányával együtt járó következmény, hogy a többségi részesedéssel rendelkező tagok a szavazatukkal jelentősebben tudják befolyásolni a társaság belső jogviszonyait azokban a kérdésekben, amelyekhez a Ptk. minősített szavazati többséget nem ír elő.

A ... és számú határozatokkal elfogadott szerződésmódosítás a tagok kisebbségének jogait ugyanezen indokok miatt nem sértheti [Ptk. 3:4. § (3) bekezdés], mert a kisebbségi jogállással összefüggő olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely a többséggel szemben a jogaikat csökkentve rájuk nézve hátrányos következményeket eredményez. A határozatok nem tartoznak a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének hatálya alá, és nem állnak ellentétben a Ptk. XVIII. fejezetében szabályozott egyik rendelkezéssel sem.

A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét

(2) bekezdésének alkalmazásával megváltoztatta, és a és számú határozatok tekintetében a keresetet elutasította, míg a 3. számú határozatra vonatkozó rendelkezést helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért az első- és másodfokú perköltségről szóló rendelkezés a Pp. 81. § (1) bekezdésén alapul. Az ügyvédi munkadíj mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg.

Budapest, 2018. május 2.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

. Bleier Judit
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita
bíró